

Besede novih duhovnikov

Mario, Gilberto, Giovanni in Dean Johnpaul so štirje izmed 35 duhovnikov, ki so bili posvečeni v soboto 5. maja. Nekaj njihovih misli o njihovi dosedanji poti.

6. Maj. 2012

Giovanni Zaccaria se je rodil v Rimu pred 33 leti. Študiral je medicino na Univerzi v Veroni, kjer je živel več let. Naredil je doktorat iz kardiologije.

Kako zdravnik postane duhovnik?

Bog vodi človeka. Ko gledam nazaj, vidim, da je na poti do sem obstajala neka neprekinjenost. Bog je v moje življenje postavil zgled ljudi, ki so živeli izročitev: moja mama, ki je kot izobražena biologinja pustila vse, da bi skrbela za družino; duhovnik v moji župniji, ki sem mu pomagal pri maši pred poukom; nekateri zdravniki, s katerimi sem bil v stiku med študijem ... V njih mi je Bog dajal spoznati svojo voljo, korak za korakom ...

In kaj si odkril?

Ti ljudje so mi pomagali k odkritju tega, kar hočem: služiti, služiti drugim, da bi Kristus lahko služil drugim preko mene: to je moja velika želja.

Duhovništvo je vedno težka pot ...

Spominjam se besed iz nekega filma, ki je bil všeč mojemu očetu: "Ko igra postane trda, se trdi ljudje začnejo

zabavati.” Danes je svet trd, otrdeli smo: trpimo, zavračamo Boga, mislimo zgolj nase, na naše udobje tukaj in zdaj ... Zato je čas za odločitve, zato da storiš, kar moreš za izboljšanje tega stanja ... in če je mogoče, se pri tem zabavaš.

* * *

Mario Pagani, 54 let, se je rodil v San Miguelu (Argentina). Kot inženir je 18 let delal v Boliviji v nevladnih organizacijah na področju pomoči kmečkemu prebivalstvu.

Kaj je bil tvoj prvi preblisk?

V mladih letih, ko sem bil nekoliko nepremišljen, sem počasi odkrival svet skupaj s prijatelji. V tistih letih človek dojame, na primer, da *obstajajo* dekleta, da je človeška ljubezen nekaj velikega. Istočasno me je nekdo naučil moliti rožni venec in se obračati k Devici Mariji. Zaznal sem, da lahko moje srce

hkrati napolnjuje veliko stvari, tudi božjih.

In potem?

Kasneje sem delal kot DJ v VIP diskoteki skupaj s Pepetom in Jorgeom, mojima dobrima prijateljema. V tistem času sem bil bolj reden glede verske prakse: hodil sem k maši skoraj vsako nedeljo. Ko je bilo nekega dne malo manj ljudi, mi je med premorom med eno in drugo pesmijo neki prijatelj zastavil nepričakovano vprašanje. "Mario, pojasni mi očenaš," mi je rekel Juan Carlos. To mi je dalo misliti: nahajali smo se v najbolj zabavnem delu mesta, pa kljub temu ni bilo dovolj! Ljudje so bili še naprej nemirni in so iskali srečo v najbolj normalnih rečeh ...

* * *

Gilberto Garrido, 50 let, se je rodil v Venezueli. Po več letih dela v

gradbenem inženirstvu se je odločil spremeniti svoje načrte.

Kako to, da gradbeni inženir zapusti vse ...?

Ne gre za odločitev čez noč. Kdor živi vero, dojema potrebo po Bogu, ki je navzoča v svetu. Za približanje k Bogu pa so potrebni duhovniki.

Kako pa se pojavi ta klic?

Kot inženir rad načrtujem vse: kakor skoraj vsi ljudje sem imel svoje poklicne, družinske projekte in duhovništva ni bilo v teh načrtih (četudi sem na to pomislil kot otrok). Imel sem vse, istočasno pa ničesar. Nekega dne pa so pri maši brali besede iz Izaija, v katerih Bog pravi: *“Moji načrti niso vaši načrti, vaše poti niso moje poti.”* To mi je šlo direktno do srca! Od takrat te besede odmevajo v meni.

* * *

Dean Johnpaul prihaja s Filipinov. Po končanem študiju ekonomije na University of Asia and the Pacific je delal kot izvršni asistent na isti univerzi. Star je 30 let.

Kaj te je pripeljalo do duhovništva?

Na začetku sem izbral študij ekonomije, kasneje ko sem začel delati, pa sem se posvetil interni komunikaciji. Bog pa je hotel nekaj drugega in srečen sem, ker mu sledim: hoče, da posredujem milost in pomagam ustvarjati edinost v njegovi Cerkvi.

Si na to mislil že od mladih let?

V mladosti sem bil upornik. Moje prvo ime je Dean, tako kot James Dean, tisti *upornik brez razloga*. Zelo všeč mi je bil poulični svet: druženje s prijatelji, igranje košarke ... iskreno povedano, nisem molil veliko.

Kako si se približal veri?

Nekega dne me je prijatelj na univerzi povabil na duhovne vaje. To mi je ponudil s tako preprostostjo, da sem si mislil: *Zakaj pa ne?* Mislil sem, da bodo to dnevi, ko nam bodo povedali, kaj naj počnemo, z zelo določenimi pravili ... Pa ni bilo tako. Večino časa je vsakdo meditiral sam. Presenetila me je svoboda, s katero se je vsakdo obračal na Boga. To je bila svoboda, ki sem jo hotel jaz.

Kaj lahko doprineseš Cerkvi v tvoji domovini?

Na Filipinih je mnogo premalo duhovnikov. Tisti, ki so tam, živijo herojsko, vendar ne morejo pokriti vsega. Tako da bom pomagal svojim bratom. Ta leta v Rimu, ob papežu in ob prelatu Opus Dei, so bila zaklad, ki ga bom razdelil med mnogo ljudi. Filipini so daleč od Rima, zato se zavedam, kako dragocena so bila ta leta.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/article/besede-
novih-duhovnikov/](https://dev.opusdei.org/sl-si/article/besede-novih-duhovnikov/) (6. Avg. 2025)